

Til lovforslag nr. L 15. Betænkning afgivet af Skatte- og Afgiftsudvalget den 4. december 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Ydelser fra sociale fonde)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren og socialministeren, som disse har besvaret skriftligt.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

De Samvirkende Invalideorganisationer,
De Samvirkende Menighedsplejer,
Egmont H. Petersens Fond,
Gigtforeningen og
Mødrehjælpen.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren tillige med dennes besvarelse heraf er optrykt som bilag til denne betænkning. Endvidere er som bilag optrykt socialministerens brev af 10. november 1987 til Folketingets Socialudvalg samt en artikel fra Jyllands-Posten den 13. november 1987.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* med det af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Partiet bemærker: Det er forkert at belemre indkomstskattesystemet med socialpolitiske betragtninger. Vil man drive socialpolitik på et område, må det ske ved direkte tilskud. Finanslovforslaget for 1988 udviser da også mere end en tidobling af Socialministeriets

bevillinger på området, jf. det som bilag optrykte brev af 10. november 1987 fra socialministeren. Derimod skal problemet ikke tackles ved at koble skattesystemet på. Det giver helt tilfældigt virkninger såvel på yder- som på modtagerside.

Behovet er ikke at gøre skattelovgivningen tyngende og mere uoverskuelig, men tværtimod at trække den modsatte vej.

Nu skal der forenkles. Og skattelovjunglen er opstået ved, at der i fortiden er kommet masser af velmente enkeltforslag nogenlunde svarende til det foreliggende.

Falder man for fristelsen til igen at sige, at det dog ikke kan gøre noget, at dette ene lille forslag bliver vedtaget, er man ude på fortabelsens glidebane.

I Folketingets fugleperspektiv kan forslaget se nok så rimeligt ud, men når det kommer ud i vanskelighedernes virkelighed, betyder det bare nye ærgrelser og besværligheder, ekstra administration, usikkerhed og uretfærdighed.

Det kommer allerede frem i kampen om, hvem der skal smygge sig igennem til at få socialministerens blå godkendelsesstempel, og hvem ministeren afviser.

Når folk skal selvangive året efter, at de har fået pengene, vil de reelt være i usikkerhed om, hvorvidt ydelsen var godkendt eller ej, og for en sikkerheds skyld vil de lade være med at tage indtægten med på deres selvangivelse. Hvis de så opdages, kan de altid stikke den plade, at de troede, at de var på det skattefrie område. Når skattekontrollen fanger dem, vil forslaget afføde masser af